

DAREMNY NAPÓR BOLSZEWIKÓW

Rozprzestrzenienie się walk na front północny. — Podczas ataku na Niemcy środkowe zestrzelono 40 bombowców nieprzyjacielskich.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 15 stycznia.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na północny wschód od Kerczu, na przyczółku mostowym Nikopol i na południowy zachód od Dniepropietrowska silne sowieckie ataki spełzły na niczym. Przy tym rozbito 46 czołgów nieprzyjacielskich.

Na północny zachód od Kirowogrodu oraz na obszarze na wschód i na południe od Szaszkowa wojska niemieckie kontratakami odrzuciły bolszewików spowrotem podczas gdy ataki

nieprzyjacielskie pozostały bez skutku.

Na południowy zachód od Pohrebiszcz kontratak niemieckie zrobiły dalsze postępy. Zniszczono tu 15 czołgów nieprzyjacielskich i 23 działa.

Na zachód od Berdyczewa oddziały broni SS rozbiły kontruderzeniem dwa pułki nieprzyjacielskie i sprawiły bolszewikom ciężkie krwawe straty.

Na obszarze na zachód od Nowogrodu Wołyńskiego i na zachód od Sarn silny nacisk nieprzyjaciela trwa nadal.

Na obszarze na zachód od Re-

czyca ponawiane ataki sowieckie odparto, zaś nieprzyjacielskie grupy bojowe, które posuwały się naprzód odrzucono kontratakami.

Pod Witebskiem spełzły na niczym ponowne nieprzyjacielskie próby przełamania frontu wspierane przez czołgi i samoloty bojowe. Miejscowe wylomy zaryglowano.

Na północny zachód i na północ od Newla oraz na północ od jeziora Ilmei i na obszarze Oranienbaumu bolszewicy zaatakowali wielkimi siłami. Odparto ich w ciężkich walkach.

Porucznik Kühn z pewnego pułku pancernego rozbił podczas walk odprężających na obszarze Kirowogrodu 50-ty czołg nieprzyjacielski.

Na froncie południowo-włoskim wojska niemieckie po ciężkich, szczególnie obfitych w straty dla wroga walkach na odcinku Cervaro umieściły się na przygotowanych stanowiskach kilka kilometrów na zachód. Silnie nacierający nieprzyjacieli zostali przy ponownych atakach odparty. Na pozostałym froncie dzień przeminał spokojnie.

Podczas odpierania ataku brytyjskich samolotów na obszarze wybrzeża Norwegii myśliwce i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły z 12-tu atakujących samolotów 6.

Silne brytyjskie zespoły bombowców dokonały ubiegłej nocy nalotu na środkowe Niemcy. Niemieckie obronne siły powietrzne przeszkodziły jednak przeprowadzeniu skoncentrowanego ataku. Nieprzyjacieli rzucił bomby bezplanowo na niektóre miejscowości. Według niepełnych meldunków zestrzelono 40 bombowców. 14 dalszych samolotów nieprzyjacieli stracił podczas dnia nad zajęętymi obszarami zachodnimi.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje dalej:

Celem złagodzenia wśród społeczeństwa amerykańskiego wrażenia ciągłych ciężkich strat, jakie ponoszą amerykańscy lotnicy terrorystyczni podczas ich ataków na ludność niemiecką ogłasza lotnictwo amerykańskie stale znacznie przesadzone cyfry zestrzelonych myśliwców niemieckich. I tak Amerykanie twierdzą, że podczas swych ataków w dniu 14.X. na Schweinfurt zestrzelili 104, w dniu 11.XII. 43 na Emden 138 i w dniu 11.I. 44 na środkowe Niemcy 152 samoloty, a więc ogółem 394 niemieckie myśliwce. Faktyczne natomiast straty niemieckie wynoszą 98 samolotów. Więcej aniżeli jedna trzecia część załóg zdołała zeskoczyć na spadochronach i ocalała.

Przypuszczenie dotyczące inwazji

Prasa anglo-amerykańska zajmuje się od kilku tygodni w sposób najbardziej intensywny inwazją. Lecz im się dłużej rzeczoznawcy wojskowi poszczególnych dzienników zajmują zdradzieckim problemem akcji inwazyjnej, zapowiedzianej z takim wrzaskiem i reklamą, tym bardziej ponure są ich przeczuć. Gdyż ostatecznie przedstawiły się te i owe wiadomości o militarnych przygotowaniach Niemiec również do Anglii, mianowicie o tych przygotowaniach, które mają na celu zadanie niszczącego ciosu armii inwazyjnej.

Oficjalna prasa uważa za stosowne nie przemilczanie swych ponurych przypuszczeń, aby w wypadku fiaska społeczeństwo było nań zawczasu przygotowane. Puszczono więc w obieg niezliczoną ilość pogłosek, mających na celu zwiększenie napięcia nerwowego Amerykanów i Anglików. Jeden z takich meldunków podaje np., iż Rommel przeprowadza obecnie olbrzymie antyinwazyjne manewry wojsk niemieckich na francuskim wybrzeżu i wypróbuje przy tym nowy środek wybuchowy, który ma być stosowany przeciwko samolotom. Dalej podaje się, iż Niemcy wypróbowują nowe dalekosiężne ciężkie baterie przybrzeżne, miotające nowowynalezione granaty wybuchające, mające niszczącą działalność przeciwko zwartym eskadrom samolotów.

W ten sposób ostrzega się społeczeństwo przed działalnością, nowej niemieckiej broni, oraz przed strategicznymi planami niemieckiego dowództwa. Daily Herald np. podaje, iż Naczelné Dowództwo Niemieckie nie ograniczy się jedynie do ołony europejskich wybrzeży, lecz będzie przeprowadzało przeciwnatarcia, mające na celu rozbicie stanowisk alianckich i dezorganizację ich komunikacji na zapleczu.

To są tylko odosobnione głosy z całego chóru, dźwięczącego poprzez angielsko-amerykańskie gazety. Jeśli Churchill i Roosevelt przypuszczają, iż rok 1944 będzie dla armii anglosaskiej rokiem najobfitszym w straty, to można tym obu podżegaczom do wojny na to odpowiedzieć, iż prawdopodobnie będą mieli rację.

Niemieckie Dowództwo Naczelné odnosi się do tych przypuszczeń z wielką rezerwą i milcząc przygotowuje to, co jest konieczne. Cały zasięg jego planowania ujawni się dopiero w tym momencie, gdy burza zahuczy. Anglosasko-amerykańscy dziennikarze, podnoszący teraz swe głosy ostrzegawcze, będą mogli wtedy o sobie powiedzieć, iż nie byli całkiem zaślepieni. Co prawda, powiedzą to sobie jedynie w tym wypadku, jeśli będą należeli do tych, którzy przeżyją ten straszliwy i wielki dramat.

Walki o charakterze ustabilizowanym

BERLIN. 14. I. Walki na froncie wschodnim doprowadziły na wszystkich prawie odcinkach do nowych niemieckich sukcesów obronnych, a przez to przyjęły one w ramach wielkich działań charakter ustabilizowany. Jedynie na zachód od Nowogrodu Wołyńskiego i Sarn posuwają się jeszcze Sowiety na przód, chociaż tylko oddziałami wywiadowczymi. Pozatem ofensywne natarcie sowieckie trwa jeszcze wśród gwałtownych walk w rejonie Rieczcy. Niemieckie kontrataki na południowy wschód i południowy zachód od Pohrebiszcz zrobiły dobre postępy.

Mimo wszystkich ataków nie udało się Sowietom istotnie zmienić linii frontu na przyczółku mostowym koło Kerczu. Pod Nikopolem rozpoczęli bolszewicy po przygotowaniu artyleryjskim na wąskim

froncie swoje ataki na przyczółek mostowy, lecz wszystkie one zalały się o opór niemieckiej obrony. Kontynuując swoje ataki na południowy zachód od Dniepropietrowska nie osiągnęli Sowiety również żadnych sukcesów. Tak samo na południowy zachód od Czerkass nie udało się im przełamać linii niemieckiej obrony. Szczególnie zacięte walki toczyły się na zachód od Kirowogrodu. Sowieckie ataki zostały jednakowoż odparte częściowo na kontratak i przez zaryglowanie kilku miejsc wdarcia się.

Na zachód od Nowogrodu Wołyńskiego i na zachód od Sarn wzmożniły się posuwające się naprzód sowieckie oddziały wywiadowcze, lecz również i niemieckie wojska ubezpieczające otrzymały na tym odcinku świeże rezerwy.

Inwazja na zachodnią Europę będzie trzecim wielkim zaskoczeniem. I. Aliantów

„Pueblo” o anglo-amerykańskim niedocenianiu niemieckiej siły obronnej

MADRYT. (DNB). Wojskowy współpracownik „Pueblo”, komentując sytuację wojskową na froncie włoskim, oświadcza, że anglosaskie dowództwo wojenne przez przecenianie skutków sowiecko-rosyjskiej ofensywy na sytuację we Włoszech przeżyło drugą wielką niespodziankę. Pomimo przewagi materialnej i liczebnej nie udało się osłabić niemieckiego frontu wschodniego i nawet we Wło-

szach wojska sojusznicze potrzebowały więcej niż trzech miesięcy, by postąpić naprzód. Skoro teraz generał Eisenhower spodziewa się sukcesów po dalszym froncie w zachodniej Europie, — należy, po lakonicznych słowach feldmarszałka Rommela: „Jestem dobrze przygotowany”, wnioskować, że alianci ze swoją planowaną akcją doznają trzeciej wielkiej niespodzianki.

Uchwały włoskiej rady ministrów

MEDIOLAN. DNB. Na wniosek Duce rada ministrów przyjęła projekt ustawy, na podstawie której urzędnicy państwowej administracji cywilnej zwolnieni być mają od przysięgi na wierność wobec byłego króla.

Następna uchwała rady ministrów nadaje faszystowskiej partii republikańskiej charakter prawny. Równocześnie przywraca się moc obowiązującą wszystkich postanowień, które poprzednio odnosili się do narodowej partii faszystowskiej. Ten sam dekret powołał z powrotem do życia również wszystkie odłamy i organizacje byłej partii faszystowskiej.

Trzeci dekret postanawia, że wszystkie zadania i kompetencje republikańskiej partii faszystowskiej i organizacji republikań-

skich przekazane zostają dyrekcji partii.

W końcu rada ministrów uchwaliła statut nowej partii republikańskiej i postanowiła, że wszyscy ci, którzy nie spełnili swoich obowiązków jako żołnierze milicji i w godzinie próby nie przyłączyli się do republikańskiej partii faszystowskiej, tracą wszelkie ustawowo uznane przywileje.

GENEWA. (DNB). Wielu amerykańskich ekspertów, tak pisze współpracownik gospodarczy gazety „New Chronicle”, wniosło protest przeciwko niekorzystnej polityce handlu amerykańskiego w Indiach. Sytuacja ta jest zmianą w przykładowym tar, jakie powstana po zakończeniu wojny pomiędzy brytyjskimi i amerykańskimi ekspertami.

Zdrajcy wobec faszyzmu i naredu włoskiego

Przebieg procesu w Veronie

VERONA. (DNB). Tchórzliwy cios nożem z tyłu zadany narodowi włoskiemu na posiedzeniu wielkiej Rady Faszystowskiej w dniu 25 lipca 1943 znalazł swój zewnętrzny wyraz kary w postaci wyroku Trybunału Veronskiego, jakkolwiek nie naprawi to losu narodu włoskiego. Członkowie Wielkiej Rady, którzy stali się narzędnym zaraźliwym kłaki Wiktora Emanuela, następcy tronu Umberto, Badoglio i Cavallero, zostali skazani na śmierć i tem okupili częściowo swe winy.

Obecny podczas rozprawy sądowej przedstawiciel niemieckiej służby informacyjnej podaje następujące szczegóły z procesu:

Oskarżenie zarzucało zdradę kraju i popieranie wroga, jak również zdradę wobec idei faszystowskiej na niekorzyść siły obronnej kraju i operacji wojennych. Za wyjątkiem Cianetii, w stosunku do którego Trybunał Specjalny przyznał okoliczności łagodzące, sentencja wyroku uznaje pozostałych 18 oskarżonych winnych kary śmierci. Poza wyżej wymienionym oraz już straconym hr. Ciano, marszałkiem de Bono, Pareschi, Marinelli i Gottardi, chodzi tu o Grandi, Bottai, Albini, Federzoni, Alfieri, Begnardi, de Mursico, którzy zostali skazani zaocznie.

Punktem centralnym rozprawy było odczytanie — przez prezesa Sądu Specjalnego, adwokata Vecini — pamiętnika marszałka Cavallero o jego własnych knowaniach oraz o wyrażeniach, które doprowadziły

do zamachu stanu z 25 lipca. Marszałek Cavallero, który odebrał sobie życie w dn. 21 września, opisuje w swoich zapiskach, że myślał o możliwości usunięcia Duce od listopada 1942 r. By na ten wypadek uratować krajowi powołanie nowego rządu, odbyto szereg posiedzeń, w rezultacie czego najodpowiedniejszą osobą na następce okazał się Badoglio. Po opuszczeniu stanowiska kierownika ogólnego sztabu generalnego, Cavallero w dalszym ciągu zajmował się tymi sprawami. O swoich planach rozmawiał on z pewnym wyższym oficerem z otoczenia następcy tronu, który go zapewnił, że jego myśli będą przedłożone wyższym instancjom.

Podczas brytyjsko-amerykańskiej inwazji na Sycylię plan Cavallero przybrał konkretne formy: Król miał pozbawić Duce kierownictwa wojny, wraz z czym pełnomocnictwa militarne znów przeszłyby na Cavallero. Wszystko pozostałe odbyłoby się automatycznie. Nowy rząd miał być przekazany Badoglio. W międzyczasie Cavallero uprawiał ożywioną propagandę celem zjednania dla swych planów wśród różnych wyższych urzędników państwowych i senatorów. Przy tym pewien wielki przemysłowiec wyraził gotowość oddania do dyspozycji 100 mil. lir. Dalej Cavallero odbył narady z Badoglio i generałem Ambrosio, na których uchwalono osiągnąć cel „drogą konstytucyjną”, to znaczy przez Wielką Radę.

Prokurator Trybunału Spec-

jalnego zobowiązał w swojej mowie nasampród tradycyjną politykę domu Sabaudzkiego, polegającą na podchwytywaniu ruchów rewolucyjnych, o ile nie stanowiły to nadmierne ryzyko. Tak więc i w 1922 r. chwytający się tronu Sabaudzki potrafił oprzeć się o rewolucję faszystowską. Wraz z niepowożeniem militarnym, wywołanym przez stały sabotaż ze strony sztabu generalnego, monarchia przeszła do aktywnego działania, oczywistym dowodem czego jest spiszek Cavallero. Cavallero natychmiast wybrał Badoglio, stronnika monarchii, jak to wynika z pamiętnika, ujawniającego różne fazy zdrady popełnionej przez monarchię i sztab generalny.

Ponieważ Ambrosio nie starczyło odwagi na militarne prononziamento, Cavallero wpadł na myśl zbliżenia się do wysoko osobistości faszyzmu. Zbrodniczy plan dochodzi do kulminacyjnego punktu we wniosku, wysuniętym przez Grandiego na posiedzeniu Faszystowskiej Wielkiej Rady w dn. 24.25 lipca a zaaprobowanym przez obecnie zasądzonych.

Powyższa deklaracja dała królowi wszelkie prawne i polityczne możliwości obalenia ustroju. Nie ma najmniejszej wątpliwości co do winy wszystkich tych, którzy deklarację podpisali. 19 oskarżonych przez głosowanie swoje stworzyli dla wroga korzystne możliwości w odniesieniu do militarnych operacji. Z tych względów prokurator wnosi o wymiar kary śmierci.

W obronie swojej na sądzie oskarżeni twierdzą, że aprobując deklarację Grandi, nie uświadomiali sobie jej doniosłości. Natomiast zeznania świadków potwierdziły, że oskarżeni — co prokurator później podkreślił — jako ministrowie i wyżsi dostojnicy całkowicie świadomi byli swego czynu i jego nieuniknionych konsekwencji. Tak, były prezes senatu, Suardo zaznaczył, że podczas posiedzenia Wielkiej Rady miał wrażenie, „że coś się szykuje przeciw Duce i ustrojowi”. Były sekretarz partii Scorza oświadczył, że miał wrażenie, że porządek dzienny Grandiego ma przygotować spiszek przeciw Duce. Były prezes związku faszystowskiego rolników, Frattari powiedział, iż miał uczucie, że na tamtym posiedzeniu sytuacja miała być postawiona na ostrzu noża. Również wszyscy pozostali świadkowie potwierdzili, że członkowie Wielkiej Rady całkowicie świadomi byli swej odpowiedzialności.

Siedmiu adwokatów podjęło się obrony oskarżonych. Po zakończeniu przez nich mów, Trybunał Specjalny oddalił się na czterogodzinne narady, po których ogłosił wyrok, że: tylko jednemu z oskarżonych przyznał okoliczności łagodzące. Oskarżony ten w nawiązaniu do posiedzenia Wielkiej Rady zwrócił się do Duce z pismem, w którym odwołał swój podpis pod wysoce zdradziecką deklaracją Grandiego.

Wyrok został ogłoszony w poniedziałek, i jak donoszą, wykonany we wtorek w odniesieniu do pięciu oskarżonych.

Dwudzieste stulecie znajduje się pod znakiem nowej organizacji kontynentu

BERLIN. Dwudzieste stulecie znajduje się pod znakiem nowej organizacji kontynentu, stwierdza minister Rzeszy dr. Goebbels w swoim artykule zamieszczonym w najnowszym numerze tygodnika „Das Reich”. Wojna, powiada on, wcale nie przeczy tej tezie. Wojna zdaje się raczej potwierdzać wszędzie to zdanie. Nie można już dzisiaj poważnie zaprzeczyć temu, że Europa w swojej obecnej postroikach i politycznym rozdrobnieniu utraciła już wobec innych zwar tych gospodarczo jednostek kontynentalnych wszelką zdolność konkurencyjną. Pytanie zatem brzmi, czy potrafi ona znowu odnaleźć własną jedność przy pomocy swej własnej siły, czy także i na własną korzyść, czy też ma być pokonana przez wroga Europie mocarstwa i służyć ich dobru. Sprężyna działania owych antyeuropejskich mocarstw jest przecież prawie wyłącznie osobisty egoizm. Europa, pisze minister, mogła by wygodnie własną kontynentalną siłą prowadzić samodzielne i wolne życie. Temu jednak właśnie ma przeszkodzić obecna wojna. Siły polityczne, które powinny być najgorliwszymi zwolennikami Niemiec na ich drodze do nowej organizacji Europy, są częstokroć ich najzawziętszymi przeciwnikami, lecz mimo tego nie potrafiały powstrzymać one biegu historii. Albo kontynent nasz przez walkę Rzeszy o jej istnienie odnajdzie nową formę, albo stanie się on po tej wojnie jedynie pilką w rękach obcych albo nawet wrogów Europie mocarstw. Dlatego też Rzesza w swojej walce o życie naszej części świata może być nazwana jako prawdziwie europejskie przedsięwzięcie mocarstwo.

Gdyby Niemcy poniechali lub nawet przegrali tę wojnę, wówczas

czas przez to samo przypieczętowany zostałby los Europy. W obecnej wojnie chodzi zatem o coś więcej aniżeli o pretensje do hegemonii nad Europą ze strony wielkich mocarstw światowych. Chodzi o to, czy Europa i w tym samym rozumieniu także i Azja, o której kontynentalne życie tę samą walkę toczy Japonia, mają być zrównane z Ameryką lub Afryką. To co w Stanach Zjednoczonych nazywają amerykańskim stuleciem, nie jest niczym innym, jak tylko roszczeniem Stanów Zjednoczonych do opieki nad całym światem. Bolszewizm kroczy w teorii i w praktyce tą samą drogą, innych jeno używając hasła. Obydwa wspomniane potęgi w obrachunkach powyższych w ogóle już nie uwzględniają Anglii, która skazana jest przy tym co najwyżej na drugorzędą rolę. Droga do panowania nad całym światem prowadzi przez opanowanie Europy, do tego jednak potrzeba znowu militarnego pokonania Rzeszy. Niemcy odgrywają w Europie tę samą rolę, którą odgrywa Japonia w Azji Wschodniej. Obydwa mocarstwa są strażnikami kontynentalnej niebezpieczności powierzonych im przestrzeni, i czy mieszkające na tych przestrzeniach narody chcą to zrozumieć czy też nie, mogą one swe życie narodowe wieść jedynie pod militarną ochroną tych państw. Albowiem zarówno amerykańska jak i bolszewicka infiltracja naszego kontynentu niszczyłyby automatycznie to co stanowi istotę pojęcia „europejskości”. Minister podkreśla jeszcze raz, że w prognozach tych nie potrzeba wspominać wcale Anglii. Holdując ona starej tezie o polityce równowagi europejskiej, nie chce zrozumieć tego, że rozwój wypadków już dawno wyprze-

dził tę politykę. Anglia sądzi, że przesuwając na szachownicy, tymczasem sama została usunięta. Rozwój wypadków już dawno wyprzedził przestarzały świat wyobrażeń angielskich. Anglia cierpi nie tylko na całkowity brak idei politycznych, lecz przede wszystkim na brak idei społecznych, straciła ona, pisze dr. Goebbels, wiarę w samą siebie. Potrafi ona jedynie tylko burzyć, lecz dla samej organizacji politycznej dogmatyki brak jej zupełnie siły. Imperium Brytyjskie rozkłada się za życia. Jest rzeczą jasną, pisze dalej dr. Goebbels, że tego rodzaju ogarniająca świat walka, u której końca gruntownie ma być zmienione oblicze ziemi nie może być zakończone jednym jakimś uderzeniem. Przekształcenia wymagają swego czasu, a ludzie nie lubią przedwcześnie się spieszyć. W odróżnieniu do swoich nieprzyjaciół naród niemiecki jest zupełnie świadomy całej doniosłości zbliżających się historycznych rozstrzygnięć. Nie czyni on sobie żadnych złudzeń. Właśnie ubiegły rok pouczył naród niemiecki, by bez obawy spojrział wojnie w jej surową twarz, by chętnie wziął na sie-

bie jej cierpienia i próby, by zrozumiał i wytrzymał jej niebezpieczeństwa, a przede wszystkim by dojrzał i dorósł do jej odwiecznych nauk. Kogoż mogło by to zdziwić, że zwycięstwo ciężko przychodzi narodowi niemieckiemu. Świat nie zmienia swego oblicza bez odczuwania przy tym bólów i bez odnoszenia ran i blizn. Są one dzisiaj cierpieniem Niemców, w przyszłości będą ich dumą. Do tego, jak kończy minister, naród posiada dostatecznie dużo siły oporu, by ze wszystkim tym się uporać. Któż by to mógł na początku obecnej wojny przepowiedzieć, ile Niemcy w czasie tej wojny będą mieli do zniesienia i co opanować, by w końcu przecięć zatriumfować. Wojna jest dzisiaj mistrzynią Niemców we wszelkich sprawach i będzie nią też później, kiedy już ją zakończy, i to w jeszcze większych rozmiarach. Wówczas wojna tracić będzie dla nich co raz bardziej swój niszczycielski charakter, i stanie się znowu tym czym była zawsze w historii narodów: krokiem w nowy świat, w świat, który rodzi się wśród łez boleści, a przejmując się w posiadanie wśród łez szczęścia.

Krótkie wiadomości

BERLIN. (DNB). W Bośni Srodkowej niemieckie oddziały dn. 10. I. zniszczyły znowu większą bandę. Komuniści stracili 300 zabitych i 50 jeńców.

RZYM. (DNB). Słynne ze swych skarbów sztuki miasto Luccia było dnia 11 stycznia w południe nowym celem anglo-amerykańskiego ataku terrorystycznego. W trzy godziny później odbyły się kościelne nabożeństwa żałobne za ofiary przeprowadzonego ataku terrorystycznego.

GENEWA. (DNB). Jak donosi

prasa londyńska, sześciu Anglików w wieku od 17 do 19 lat spowodowało wybuch bomby w sali posiedzeń gmachu zarządu Imperial Chemical Industries w Glasgow. Wybuch zburzył cały budynek.

GENEWA. (DNB). „Amerykanie posuwają się naprzód dzień w dzień z trudem centymetr za centymetrem” — pisze korespondent specjalny gazety „Daily Mail” przy 5-cj armii. W tych dniach zimowych walki są zaciekle i ciężkie i zdobycze są tak małe, że nie można ich traktować poważnie.

Tu mówi Związek Zawodowy

Program imprez artystycznych

Niedziela 16 b. m. o godzinie 14 w wielkiej Sali Koncertowej — Symfoniczny Koncert.

Piątek 21 b. m. o godzinie 17.30 Teatr Miejski wystawia operę „Madam Butterfly”. Bilety z datą 11. I. b. r., które zostały sprzedane na operę „Rigoletto” są ważne.

Niedziela 23 b. m. o godzinie 14 w Wielkiej Sali Koncertowej „Południówka Rozmaitości”. W programie biorą udział: Solistka operowa — Pupenaite, solistka — Mirska, solista — Ambrosaitis, aktorzy — Rukas i Siemaszka, „Kum Sylwester”, para taneczna — Chiquitta i Tino, mieszany chór pracowników Fabryki Tytoniowej „Patrimpas” pod dyr. A. Makačina oraz Mała Orkiestra Symfoniczna Zw. Zaw. pod dyr. A. Roetzlera. Z chwilą rozpoczęcia programu

spóźnieni nie będą na salę wpuszczani. Bilety odbierać w poniedziałek 17 i wtorek 18 b. m. od godz. 8—12, Gedimino 27, III piętro, pok. 320, tel. 1876.

Podaje się do wiadomości zainteresowanych, że wydział wzmożenia wydajności pracy i rozbudowy zawodu wileńskiego Związku Zawodowego, urządza nowe kursy przygotowawcze dla malarzy, betoniarzy i stolarzy. Kurs przygotowawczy dla malarzy i betoniarzy trwać będzie 330 godzin, dla stolarzy 360. Opłata za kurs wynosi 40 RM. Początek kursu 1 lutego. Zgłoszenia i szczegółowe informacje w wileńskim Związku Zawodowym, ul. Giedymina 27, pokój 315, tel. 352. (K)

Z dnia

16 Styczeń. Wschód słońca 6.33 Zachód słońca 15.23

DZIS ZACIEMNIAMY OKNA OD GODZ. 15.45 DO GODZ. 07.20

— DYŻURY APTEK. W tygodniu od 17 do 24 stycznia następujące apteki mają nocne i świąteczne dyżury: apteka nr. 4 przy ul. Świętojańskiej 2 (tel. 762), apteka nr. 5 przy ul. Wielkiej 23 (tel. 329), apteka nr. 9 przy ul. Kowieńskiej 2 (tel. 490), apteka nr. 12 przy ulicy Nowogrodzkiej 89 (tel. 655), apteka nr. 14 przy ul. Witoldowej 22 (tel. 1698), apteka nr. 20 przy ul. Jagiellońskiej 1 (tel. 17-29) i apteka nr. 336 przy ulicy Sawanorii 10 (tel. 468).

— W SPRAWIE SPRZEDAŻY MAKI PSZENNEJ. Jak dowiadujemy się, w ostatnim czasie Biuro Hurtowej Sprzedaży otrzymało nieznaczne ilości pszennej maki, która na podstawie orderów Wydziału Apropowizacyjno-Gospodarczego będzie dostarczona do przedsiębiorstw handlowych. Mąka ta będzie sprzedawana dzieciom do lat 6-ciu na kartki żywnościowe 25 okresu wyż. na odcinku „Mąka pszenna”, zaś na ważne orderzy — ochronkom dziecięcym, chorym w szpitalach, chorym znajdującym się na kuracji domowej, przytulkom dla dzieci i starców, kobietom ciężarnym, położnicom, karmiącym matkom, internatom, żłobkom i ogródkom dziecięcym.

Mąka pszenna dla szkół, dla przedsiębiorstw wyżywienia ogólnego (restauracje i jadalnie) oraz mieszkańcom miasta na odcinku kart żywnościowych na razie, aż do czasu specjalnego zarządzenia przez Wydział Apropowizacyjno-Gospodarczy m. Wilna, nie będzie wydawana. (K)

— GDZIE MOŻNA DOSTAĆ MASŁO DLA DZIECI. Dla dzieci mieszkańców miasta Wilna na odcinku różowych i niebieskich kart żywnościowych 25 okresu sprzedają masło następujące sklepy „Pienocentrasu”: sklep „Pienocentrasu” Nr. 5 przy ul. Basanawicza 9; sklep Nr. 8 przy ul. Zarzecze 21; sklep Nr. 12 przy ul. Pylimo (Zawalnej) 60; sklep Nr. 12 przy ulicy Wileńskiej 42 i sklep Nr. 15 przy ul. Kałwaryjskiej 39.

Masło dla chorych leczących się w domu wydają na orderzy sklepy Nr. 9 i 12.

— NALEŻY ZABEZPIECZYĆ KARTOFLE PRZYDZIELONE JADŁODAJNIOM. Jadłodajnie przy urzędach i przedsiębiorstwach otrzymały, w myśl zarządzenia Nr. 234 Grupy Wyżywienia, kartofle. Niektóre jednak jadłodajnie z początkiem 25-go okr. wyż. zostały chwilowo zamknięte. W związku z tymczasowym zamknięciem, kierownictwo przedsiębiorstw i urzędów powinno odpowiednio ochronić przed możliwym zepsuceniem i zmarnieniem otrzymane kartofle. Przekazanie kartofli innym urzędom możliwe jedynie po otrzymaniu odpowiedniego zarządzenia Wydziału Apropowizacyjno-Gospodarczego m. Wilna. (K)

— DZISIEJSZY KONCERT S. BENONIEGO. Koncert znakomitego bas-barytona S. Benoniego, który odbędzie się w Teatrze Miejskim dziś 16-go b. m. o godz. 13, wzbudził w szerokich kołach publiczności wileńskiej duże zainteresowanie. Ponieważ artysta arie operowe i pieśni różnych kompozytorów będzie śpiewał w językach ich oryginału, a więc włoskim, francuskim i rosyjskim, które nie dla wszystkich są zrozumiałe, podajemy treść niektórych ciekawych śpiewanych przez niego utworów. A więc w arii z opery „Quovadis” francuskiego kompozytora Nougues’a — Petroniusz roztańca fantastyczny obraz życia pełnionego śpiewem i poezją. W końcu postanawia umrzeć rozbiwszy przed tym swoją ulubioną wagę etruską. W arii z op. „Rusalka” Dargomyżskiego młynarz przewidywał biedę, uczy swoją córkę mądrości życiowej. W arii z op. „Kniaź Igor” Borodina, Igor wspomina minioną świetność i swoją porażkę. Męczy go myśl utraconej sławy, ufa, że jedynie żona go nie potępi, rwie się do walki i swobody. W arii z op. „Nieszpory Sy-cylijskie” Verdi’ego wyrażone jest uwielbienie dla ojczyzny, ból nad jej upadkiem i wezwanie do walki. Romans Cetarego Kui „Swat i narzeczony” składa się z charakterystycznego dialogu między starym swatem a kandydatem na narzeczonego na wsi przy wódcie Romans „Barcarola” Gounoda przenosi słuchacza na fale pięknej Wenecji, gdzie narodziła się barcarola, pieśń gondolierów. Ponadto zaśpiewa artysta także kilka pieśni po polsku.

— RECITAL SKRZYPCOWY KAZIMIERZA JUODELISA. W poniedziałek dnia 17 b. m. o godz. 18 odbędzie się w Teatrze Miejskim koncert skrzypcowy K. Juodelisa, koncertmistrza orkiestry symfonicznej. Partię fortepianową wykona Olga Olgina. W programie sonata C. Franka, Romans Beethovena, Tango Albaniza, Cygańskie melodie Sarasate’go i inne.

OFIARY

Zamiast kwiatów na grób ś. p. Dr. Mikołaja Kondrata dla biednych polskich dzieci 400 RM. Personel Szpitala w Szczuczynie.

Na gwiazdkę dla biednych polskich dzieci pracownicy i robotnicy Młku Skyrus Wileńskiej Kooperatywy „Ruta” składają 83 RM.

Pracownicy i robotnicy Młynu Nr. 1, Ponarska 36, składają dla biednych polskich dzieci RM. 234.

Pracownicy Towarzystwa Nieuchomości Miejskich (Grundstucksgesellschaft) ofiarują na pomoc polskiemu biednym dzieciom i osobom najbardziej potrzebującym 1675,54 RM, w tym:

Urzednicy i robotnicy centrali i warsztatów — 488,— RM
I okreg (Apylinki) — 291,20 RM
III „ „ — 335,— RM
IV „ „ — 90,30 RM
V „ „ — 269,25 RM
VI „ „ — 130,79 RM
VII „ „ — 11,— RM

MOSKWA CHCE ŁOWIĆ NAIWNYCH

Polowanie na byłych oficerów carskich

BERLIN. Odwołany przed kilku dniami przez agencję „Tass” komunikat madrycki w sprawie wysiłków sowieckich agentów celem sklonienia byłych carskich oficerów wszelkimi sposobami do powrotu z zagranicy do Związku Sowieckiego znajduje swoje wyjaśnienie w następującym fakcie: Od początku istnienia armii sowieckiej odczuwano stale brak doświadczonego oficerów, zwłaszcza takich, którzy ukończyli swego czasu akademię sztabu generalnego. Podczas ostatnich dwudziestu lat aranżowano kilkakrotnie próby ściągnięcia byłych carskich, a nawet białogwardyjskich oficerów do pracy w armii sowieckiej. Tego rodzaju środków imano się podczas wojny domowej, dalej w okresie Nep’u, a w końcu — i to szczególnie w wielkich rozmiarach — po zlikwidowaniu grupy Tuchaczewskiego i po rozstrzelaniu aktywnego korpusu dowódców armii sowieckiej, który to korpus już po rewolucji wykształcony został w zagranicznych szkołach i akademiach wojskowych. Każda taka fala kończyła się niezłomnie rozstrzelaniem, wytypowaniem lub deportacją wszystkich dotychczas do pracy pociągniętych oficerów carskich, skoro ich wiadomości zostały już odpowiednio wykorzystane.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że nikt w sowieckim sztabie generalnym nie zamierza użyć przebywających w tej chwili za granicą rosyjskich emigrantów jako dowódców w Związku Sowieckim, a zwłaszcza w walczących na froncie oddziałach. Wszyscy ci oficerowie nie byli już z górą od 25 lat w Związku Sowieckim i mają bardzo niewyraźne pojęcie o strukturze

armii sowieckiej, oraz o sposobie i charakterze jej wyszkolenia bojowego. Zachowują się oni po większej części nadal negatywnie względem komunizmu i względem systemu bolszewickiego i dlatego też nie mogą oni przynieść żadnej korzyści armii Stalina jako dowódcy, nawet gdyby się znajdowali pod stałym nadzorem specjalnych komisarzy i agentów NKWD. Stalin potrzebuje owych ludzi do zgoła odmiennych celów. Przebywający za granicą byli carscy oficerowie i generałowie są przeważnie bardzo doświadczeni i polifremowani o wyposażeniu wojsk nowoczesnych. Również położenie polityczne rozmaitych europejskich i amerykańskich krajów jest im dobrze znane, a często nawet mieli oni wgląd w poszczególne militarne i polityczne tajne instrukcje. Stąd do Stalina potrzebuje ich do stworzenia pewnego rodzaju sieci agentów. Każda z powyższych osób ma już krewnych i wielu przyjaciół za granicą i NKWD liczy na to, że w ten sposób liczba dobrowolnych agentów znacznie się zwiększy i że uzyskać można będzie tą drogą uzupełniające nader cenne wiadomości.

Z drugiej strony właśnie teraz, kiedy uwidoczniły się agresywne zamiary Związku Sowieckiego w odniesieniu do Polski, państw bałtyckich i Bałkanów, ma sprowadzenie byłych politycznych przeciwników Związku Sowieckiego do armii sowieckiej, to znaczy do służby wywiadowczej sztabu armii sowieckiej udawać, żeby się tak wyrazić, dalsze następstwo bolszewików od ich dotychczasowej polityki oraz uzupełnić oszustwo o rozwiązaniu kominternu.

Jako trzecią przyczynę przytoczyć można brak znajomości zagadnień zachodnio-europejskich i obcych języków nawet u wyższych komendantów sowieckich. Dlatego werbowani wszędzie byli carscy oficerowie mają służyć jako tłumacze i jako wskazujący drogę podczas projektowanego zalewu Europy przez armię sowiecką.

Oczywiście, że bolszewicy nie zmienili zupełnie swego pierwotnego stosunku do wspomnianych oficerów. Każdego z nich poddaje

się pod najsurowszą kontrolę, przy czym rozciąga się obserwacje nie tylko nad każdym takim oficerem, lecz także nad byłymi jego krewnymi i znajomymi, którzy przebywają w Związku Sowieckim. Również pod tym względem podstępny ruch szachowy wychodzi na korzyść NKWD, ponieważ umożliwia mu ujęcie pozostających dotychczas w ukryciu krewnych i przyjaciół byłych politycznych „przeciwników” rządu sowieckiego.

Wyrok śmierci — wyonany

KOWNO. (ON). Zgodnie z doniesieniem Prokuratury przy Sądzie Niemieckim w Kownie, został stracony bandyta Henrikas Dombrasukas z Kowna, skazany na karę śmierci przez Sąd Specjalny w Kownie. Pomimo młodego wieku, był on już kilkakrotnie karany

przez sądy krajowe za kradzieże, ostatnio 6 latami ciężkiego więzienia. Uciekł on z więzienia, zdobył nielegalną drogą pistolet i popełnił nowe włamanie. W trakcie tego, będąc spłoszony przez właściciela mieszkania, napadł nań i groził pistoletem i nożem.

Myśliwi i dzierżawcy terenów łowieckich!

Skóra z sierścią wszelkiego rodzaju stanowi ważne pod względem wojennym dobro. Istnieje obowiązek jej dostawy zgodnie z rozporządzeniem Nr. 23 RKO z dn. 28. 9. 1943 r.

Na dostawę dajemy punkty premiowe zgodnie z zarządzeniem RKO.

Dajemy w dalszym ciągu amunicję myśliwską dla myśliwych.

Jest więc rzeczą obowiązkową dostarczanie skóry z sierścią. Także wzywa się do dostarczenia skóry z sierścią wszystkich małych

zwierząt, jak królików, psów i kotów.

Wyplacane będą ceny najwyższe! Miejsca przyjęcia dostaw znajdują się:

w Kownie — Niemieckie towarzystwo wyrobów Futrzarskich m. b. H. Ostland, Kowno, Maronio ul. 17, tel. 27035;

w Wilnie — Niemieckie towarzystwo Futrzarskie m. b. H. Ostland, Wilno, ul. Giedymina 22, tel. 32-17;

następnie: „Maistas” A. B.

Kair — sowiecka odskocznia

Dla forsowania swych planów ekspansji światowej posiada Moskwa w stajni kremlowskiej szereg koni-faworytów, wśród których największym wzięciem cieszą się, otoczone pieczołowitą opieką ze strony GPU konie o tak „dźwięcznych“ nazwach bojowych jak Dimitrow, Bela Kun, Litwinow i inne. Pięć części świata mogą dużo opowiedzieć o tym, co było, gdy tylko w ich własnych granicach zjawiały się te „misje“ ze swoją swiata. Węgry, Hiszpania, Południowa Ameryka drżały periodycznie pod skrycie zadawanymi ciosami tych bolszewickich przywódców, których celem zasadniczym jest anarchia i wojna domowa, mord masowy i terror. Niema bodaj kraju w Europie, który byłby oszczędzony przez rewolucyjne zamysły Kominternu w starym czy nowym wydaniu, które bez przerwy podobnie fałom morskim toczą się raz jak odpływ, to znów jak przypływ przeciw wszystkim co nosi nazwę cywilizacji i kultury, godności ludzkiej i bu downictwa narodowego. Stosując coraz bardziej piekielne metody usiłuje Moskwa forsować międzynarodówkę wszechświata wej rewolucji i nawet obecne zmaganie się na Wschodzie nie jest niczym innym jak jednym z ogniw dla osiągnięcia wytkniętych celów końcowych, podporządkowania całego świata kulturalnego Moskiewie. Tak oto uderza fala za falą w najświętsze wartości ludzkości, które dawno już zostały zniszczone doszczętnie, głębi Niemcy ciałami swych żołnierzy nie wzniosły spizowego nie dającego się przełamać wału przeciw fali zniszczenia i podboju. Ponieważ bolszewikom nie udało się osiągnąć zamierzonego militarnie przełamania się, Moskwa widziała się zmuszona obejrzeć się za innymi możliwościami, by pomimo to zbliżyć się do wytkniętych celów końcowych. Konferencja teherańska po rozmowach kairskich pozwoliła Stalinowi swoje całkowicie zachwiane plany ofensywne w Europie zastąpić surogatem takich planów w Afryce i od Egiptu wytoczyć dział przeciw zachodowi.

Teheran raz na zawsze wyjaśnił Rooseveltowi i Churchillowi, że ani Londyn ani Waszyngton nie mogą nigdy przeszkodzić bolszewikom w kształtowaniu swych stosunków do europejskich, azjatyckich i afrykańskich narodów według upodobań Moskwy, jakkolwiek w Stanach Zjednoczonych i w Anglii jasno uświadamiają sobie, że bolszewicka men-

talność różni się zasadniczo od sposobu wysłania zachodnich demokracji. Uznanie zasadniczego stanowiska Związku Sowieckiego przez Roosevelta i Churchilla oznacza dla Europy, że ten kontynent został wydany na łup Stalinowi; tym się tłumaczy też zajęcie przez premiera Smutsa stanowiska, które ostatnio wywołało ogólne poruszenie, że Anglia musi zatroszczyć się o zabezpieczenie sobie wpływu w zachodniej części europejskiego kontynentu, skoro pozostała Europa i dalsze sąsiednie nieeuropejskie kraje pod presją Stalina w Teheranie zostały poświęcone Moskwie. By ten tak łatwo otrzymany w Teheranie weksel in blanco z podpisami Roosevelta i Churchilla jak można przedsięwziąć sować na drugim kontynencie — w toku są zmiany, które można krótko określić wyrazem: „działać z Moskwy przez Kair“.

Jest rzeczą pewną, że Turcja nigdy nie zajmie przychylnego stosunku do opanowania Europy przez bolszewików. Ze względu na ten punkt widzenia centrala wszystkich sowieckich instytucji i reprezentacji na Bliskim Wschodzie, która dotychczas miała swoją siedzibę w Ankarze, nigdy nie mogła rozwinąć swej działalności swobodnie i w całej pełni. Młot i sierp, ukoronowane gwiazdą sowiecką, znajdowały się w tureckiej metropolii w szklarni, obserwowane do tego przez niezliczone krytyczne oczy. Stalin już oddawna był w poszukiwaniu za bazą, gdzieby działała sowiecka ambasada nie była uzależniona od charakteru stosunków turecko - sowieckich. Taka centrala ostatecznie znalazła się w Kairze i tu zakotwiczona, zawdzięczając daleko idącym koncesjom poczynionym w Teheranie na rzecz Stalina ze strony Anglików i Amerykanów. Skierowanie akcji na egipską stolicę, skutkiem przeniesienia politycznej kremlowskiej centrali Bliskiego Wschodu ma stać się nową erą sowieckiej aktywności na Bliskim Wschodzie, w Afryce i w rejonie M. Śródziemnego, przy czym mianowanie przedstawiciela Moskwy do trytyjsko - północnoamerykańskiego komitetu Morza Śródziemnego należy szacować jako dalszy, znacznej wagi symptomat.

Po wstępnych pracach przygotowawczych, które przyprowadzone zostały przez niedawno utworzone poselstwo sowieckie w Egipcie, a przy których szczególnie odznaczył się były sowieckorosyjski przedstawiciel handlowy w Turcji, Iwan Potapow. te

najnowsze narzędzie sowieckie w związku z kairską konferencją dyktatorów Anglii, Stanów Zjednoczonych oraz Czongkingu, zostało zmontowane. Stalin nie omieszkał powierzyć specjalnej misji egipsko-północnoafrykańskiej swemu ekspertowi Dimitrowowi. Znamiennym jest dla atmosfery panującej nad Nilem, że na otoczonej polami minowymi namiot, w którym Churchill, Roosevelt i Ciangkajsze prowadzi pertraktacje padał cień szyderczo wykrzywionej twarzy właśnie Dimitrowa, który nie omieszkał we fraku i cylindrze składać ukłony. Dimitrow trzyma dziś w Kairze w swych rękach nie tylko kierownictwo bolszewicką polityką kominternow-

ską, lecz nadaje też ton w tej domenie londyńsko - waszyngtońsko - sowieckiego koncertu. Co to oznacza — odczują to na własnym ciele przede wszystkim znajdujące się w Kairze wydziały emigranckie, których zapobiegliwe w tym względzie zarzuty znajdują u Roosevelta i Churchilla jedynie zdziwione wzruszenie ramionami w odpowiedzi Czerwona ława dżumy bolszewickiej, której niemiecki wał na wschodzie broni wtargnięcia do Europy, znalazła w Egipcie nowy wentyl dla ekspansji a społeczeństwo egipskie już teraz wskazuje na to, że duchów, których wywołano, pewnie już nigdy się nie pozbędzie.

„Nadchodzące walki i straty będą większe niż w ostatniej wojnie“

Twierdzenia angielskiego komentatora rad owego

SZTOKHOLM. (DNB). Tabu Hole, znany angielski komentator radiowy, w swym omówieniu sytuacji na froncie walk powietrznych oświadczył, że w Londynie należy wyzbierać się wszelkich złudzeń. „Międzynarodowe sfery widzą, że morale niemieckiego narodu na froncie wewnętrznym pozostało niezmiennym, jeżeli ono tak jak na froncie nie zostanie złamane, nad-

chodzące walki będą gorsze niż podczas ostatniej wojny. Wszyscy zdolni do noszenia broni ludzie wezmą udział w walkach i przyczynią o wiele więcej strat, niż podczas ostatniej wojny światowej“. Tabu Hole w związku z tym oświadczył, że nie należy w żadnym wypadku przeceniać skuteczności nocnych ataków powietrznych na niemieckie miasta.

Rozczarowanie narodu amerykańskiego Trzeba tłumić optymizm

Orędzie Roosevelta zamierza pobudzić do nowych wysiłków

SZTOKHOLM. (DNB). Rząd amerykański zajęł sobie w tej chwili bardzo wiele trudu, by ostudzić ultraoptymizm szerokiej sfery ludności amerykańskiej, wywołany jego własną polityką prasową. Pewne sprawozdanie neutralne zaznacza, że „rząd zbiera obecnie owoce swych zbyt daleko sięgających obietnic i przepowiedni na początku 1943 roku“.

Wówczas sądzono, że po zdobyciu Tunisu będzie można zadać niszczycielski cios Włochom, przez co spodziewano się już w lecie ubiegłego roku dotrzeć do Brenneru. Wskutek tego Waszyngton pilnie szerzył przekonanie, że wojna „zakończy się do Bożego Narodzenia“, że wszystko pójdzie tak jak w r.

1918. Wszystkie te nadzieje nie spełniły się, a prezydent Roosevelt stanął przed zadaniem zachęcenia swego rozczarowanego narodu do nowych wysiłków.

Temu celowi służyły istotne części orędzia Roosevelta do kongresu. Roosevelt uważa, że społeczeństwu trzeba wyjaśnić, iż do wygrania wojny jeszcze daleko, i że główne wysiłki i główne ofiary nastąpią dopiero w roku 1944.

Zadanie to utrudnia wzrastającą obojętność mas amerykańskich wobec wojny. Pewien speaker amerykański oświadczył w tych dniach: „Odpowiedzialni obserwatorzy wcale nie są rozentuzjzmowani tym, że wielu Amerykanów ma po prostu już dość wojny“.

Żadnego kompromisu między Piotrem a Tito

SZTOKHOLM. Reuter donosi z Kairo, że obecnie można uważać, iż wszystkie próby doprowadzenia do kompromisu między Piotrem a Jugosławią z przywódcą partyzantów Tito, spejzły ostatecznie na niczym. Główną przyczyną tego jest zaprawdę interesująca. 20 grudnia donosił Reuter, że w Aleksandrii między Piotrem a wysłannikiem Tito rozpoczęły się pertraktacje, których przebieg rokuje pomyślne wyniki. 2 stycznia Piotr wyprawił obserwatorów politycznych w Kairze w zamieszanie, udając się w podróż w nieznanym celu. Przypuszczano, że młodociany król chce osobiście spotkać się

z Tito. Atoli po trzech dniach Piotr zjawił się znów w Kairze. Reporterom nie udało się dowiedzieć się, gdzie właściwie przebywał Piotr w międzyczasie.

Tito sam z własnej woli spalił mosty do Piotra. Wzbronni stanowczo młodocianemu królowi powrotu do kraju i nazwał go publicznie łgarzem i oszczercą, który puścił w obiegu potworne historie o partyzantach Tito. Następnie Tito zarzucał Piotrowi, że ten intryguje przeciwko niemu w Londynie. Ustanowiony przez Piotra rząd został w czambuł odrzucony jako „reakcyjny“.

Wzięto do niewoli zaledwie 377 Japończyków

Woleli oni umrzeć, niż poddać się

Podsekretarz stanu ministerstwa wojny Stanów Zjednoczonych, Patterson, oświadczył na pewnej konferencji prasowej w Los Angeles, że od chwili wybuchu wojny dotychczas dostarczyły wojska amerykańskie zaledwie 377 wziętych do niewoli Japończyków. Jak zaznaczył Patterson, Japończycy bronili się z fanatyczną zacietością. Fanatyzm ten wynika z małej liczby wziętych jeńców. Patterson podał do wiadomości te cyfry dla wykazania opinii Stanów Zjednoczonych, że pokonanie Japonii będzie rzeczą bardzo trudną.

Okoliczność, że zdaniem miarodajnej osobistości Stanów Zjednoczonych udało się wzięć do niewoli zaledwie kilkuset Japon

czyków, jest typową oznaką ducha, z jakim prowadzi Japonia walkę o swe prawa życiowe w Azji Wschodniej. O każdą małą nawet pozycję na Pacyfiku zmuszeni są Yankesi do toczona trudnej i krwawej walki. Wyraźnym dowodem tego były walki pod Takawą. Amerykanie wylądowali na tej wyspie w dziesięciokrotnie przewadze ludzi i z ogromnym zapasem broni. 3.000 Japończyków stawiało opór aż do ostatniego żołnierza. Nie wzięto do niewoli ani jednego człowieka. I Waszyngton musiał podać do wiadomości publicznej, że nigdy jeszcze w historii wojen Stanów Zjednoczonych żadna bitwa nie kosztowała tylu ofiar, jak o wyspę Takawę.

Przeszło 11.000 ludzi padło ofiarą wojny powietrznej we Francji

VICHY. Liczba ofiar ataków terrorystycznych Anglo-amerykanów po uwzględnieniu ostatniego ataku na Paryż w wieczór Sylwestrowy znacznie zwiększyła się. Według prowizorycznej statystyki rządu francuskiego, anglo-amerykańskie ataki terrorystyczne za okres od 1 października 1941 do 31 grudnia 1943 zabili z pośród ludności Francji 11.813 osób, przeważnie kobiet i dzieci, a 17.740 osób ciężko raniły i pokaleczyły. Kompletnie zburzono równo 50.000 domów, a około 100.000 mocno uszkodzono, skutkiem czego w tym czasie przeszło milion Francuzów pozostało bez dachu nad głową.

Z takiego bilansu nieludzkich czynów, których dowództwo wojsenne anglo - amerykańskie w żaden sposób nie może usprawiedliwić, otrzymuje ludność Francji wyobrażenie, w jakim rodzaju jest pomyślane te „oswobodzenie“ kraju przez Anglo-amerykanów. Stwierdzone dotychczas straty można określić jako zaledwie wstęp do przedsięwzięcia, uważanego ze strony anglo-amerykanów za „oswobodzenie“, a nawet „wybawienie“, gdy w rzeczy samej stanowi ono tylko bezwzględne ujarznienie i wyniszczenie bezbronnej ludności cywilnej.

„Bohater“ Bar Kochba

Pewien dziennik żydowski w Szwajcarii z wielką dumą podał do wiadomości, że jakaś gmina żydowska złożyła na ręce Stalina ofiarę w wysokości 10.000 rubli z prośbą o nadanie czołgowi nazwy „żydowskiego bohatera w walce o wolność“, Bar Kochby. Stalin, zdając sobie sprawę, jak wiele żydzi mu zawdzięczają, połączył przyjęcie tej ofiary z prośbą o siebie o dalsze nadsyłanie składek pieniężnych na ten cel. Wyraził on przy tym gotowość w razie ich zgody nawet do uszczególnienia nazwą „Bar Kochba“ całego oddziału czołgów.

Dla Niemców właściwie jest rzeczą obojętną nazwa czołgów sowieckich, tak rozbijanych przez „tygrysy“ niemieckie. Lecz bądź co bądź jest jednak ciekawym przyjrzeniem się przy sposobności temu żydowskiemu „bohaterowi“, gdyż tak mało było dotąd okazji do podziwiania go w biegu historii światowej. Któż to ten Bar Kochba? Przecież sami żydzi przyznają, że jego historia nie jest zupełnie wyświeconą. Podobno zjawił się on znie nacka i podjął się kierować „ruchem narodowym żydowskim“ przeciwko Rzymowi i walcząc o „wskazanie wolności Judei“. Rzecz działa się w r 130 ery chrześcijańskiej, w czasie, gdy

cezar rzymski Adrian już po uprzednim zgębieniu żydów zakazem pod wielką karą wykonywania obowiązków obrzezania rytualnego i zamknięciem ich domów modlitwy i szkół rabinistycznych, posunął się do odbudowy Jerozolimy i podźwignięcia z ruin świątyni żydowskiej dla przestrozenia jej z ośrodka żydowskiego świata wschodniego na punkt centralny rzymsko-pogański ze świątynią, poświęconą Jowiszowi-Zeusowi.

Wówczas Bar Kochbę, tego „syna gwiazdy“ porwał pasja. Z wojskiem izraelskim, liczącym według źródeł żydowskich prawie pół miliona ludzi, a prawdopodobnie mniej, zdobył on podobno w ciągu jednego roku 50 miast i 900 osiedli, w tej liczbie i Jerozolimę, ukoronował się tam jako król i wprowadził nowy system liczenia czasu oraz nową monetę na znak swego zwycięstwa.

Ale cała ta wspaniałość rozwiała się już w r. 135 ery chrześcijańskiej. Juliusz Severus, wódz wojsk cesarza Adrijana, obległ Bar Kochbę z główną częścią jego załogi u fortecy Bethar w pobliżu Jerozolimy, zdobył i szturmem miasto i zrobił krwawy obrachunek, przy którym zginął Bar Kochba. Według źródeł ży-

dowskich, śmierć jego nastąpiła „od ukąszenia zmi“, gdyż żydzi nie chcą, aby ten „bohater“, wyposazony przez nich w „obrzemie siły wojenne“, miał paść pod ciosami miecza pogan.

Lecz w rzeczy samej, ten Bar Kochba nie był żadnym bohaterem, a naprawdę hersztem rozbójników, Szymonem z Rosily, co się wzięło z żydami zawsze wynoszącymi się swą pychą i co raz to zuchwalej uprawiającymi lichwę, gdyż w nich znalazł on dogodny dla siebie warunki. Im srożej usiłował cesarz Adrian zdusić zmore żydowską, tym bardziej bezwzględnie zachowywało się żydostwo, podjudzane przez Bar Kochbę. Jak podaje Dio Cassius, pod jego kierunkiem posuwało się wreszcie żydostwo do tego stopnia w swej nienawiści do nieizraelitów, że poddawało ich okrutnym męczarniom precinając nawet ich nawpół i spożywając ich mięso, smarując się ich krwią i obwiązując się ich wnętrznościami. Powstanie to rozpoczęło się w Cyrenajce i kosztowało życie około 460.000 ludzi w Afryce Północnej, Egipcie i na Cyprze.

Doktor kościoła Justynus pisał później (I Apologia, 31 rozdział):

„Żydzi uważają chrześcijan za

swych wrogów, zaś biją i torturują ich przy każdej sposobności. Jak możecie sami przekonać się, jak w niedawno zakończonych wojnie z żydami, Bar Kochba, podżegacz do powstania żydów, kazał poddawać okropnym torturom samych chrześcijan za odmowę zaparcia się Jezusa Chrystusa i za przekładanie nad to męczarni“.

A więc ten krwiożerczy zbroj Bar Kochba — Szymon bynajmniej nie był wcale bohaterem, lecz sadystycznym katem ludzi. Po jego śmierci powstał zupełnie zrozumiwały odruch przeciwko żadnym mordom szatanom żydowskim. Na Cyprze, np. byli oni tak znienawidzeni za swe okrucieństwa, że żadnego z nich tam już nie tolerowano i zabijano każdego żyda, wstępującego na tę wyspę, nawet wówczas gdy pochodził on z rozbitego statku.

W ciągu prawie 2.000 lat nie zmienili się żydzi. Dowodem tego m. in. jest fakt, że dzisiaj upoważniają oni kata mas ludzkich z Katynia przez ofiary niebezpieczne do apoteozy tego mordercy chrześcijan Cypru, którego tak bewstydnie żydostwo jeszcze dziś czei jako „Bohatera Bar Kochbę“.

TARGI wokół rooseveltofskiej ustawy o obowiązkach służby pracy

Opozycja związków robotniczych

GENEWA. (DNB). Wniosek Roosevelta o wprowadzenie ustawy o obowiązku służby pracy wywołał w Stanach Zjednoczonych silną opozycję. Senacka komisja wojskowa zebrała się we środę, by zbadać przedłożone już senatowi propozycje senatora Warren R. Austinsa. Projekty te przewidują ustawę o obowiązku służby pracy, według której to ustawy mężczyźni w wieku od 18 do 45 lat winni albo pracować, albo walczyć. Senator Austin oświadczył, że nie będzie pracował nad przyjęciem powyższej ustawy, dopóki nie przekaże się, że większość Amerykanów głosować będzie za obowiązującą służbą pracy.

Roosevelt zaprosił do Białego Domu przywódców robotników. Greena i Murraya, by omówić z nimi ustawy o pociąganiu do obowiązkowej służby pracy, komitet zaś senacki rozpoczął zastanawiać się nad przedłożonymi przez republikanów środkami ustawodawczymi zmierzającymi do tego samego celu.

Z pierwszej ankiety wśród przywódców partii pracy wynika, jak głosi komunikat United Press, że przywódcy robotników rozczarowani są żądaniem przez prezydenta obowiązkowej służby pracy. Murray, prezes CIO, nazwał ustawę o obowiązku służby pracy „lekiem znachora“, prezes zaś AFI, wątpi, czy ustawa zakończy strajki i rozwiąże zagadnienie sił roboczych. Problem utrudniający jeszcze różnice zdań co do tego, czy wszyscy robotnicy poszczególnych przedsiębiorstw muszą być członkami związku zawodowego, albo czy też w każdorazowym przedsiębiorstwie mają należeć do tego samego związku robotniczego.

Po uczynionych przez prezydenta wysiłkach poświęconych przyjęciu ustawy o obowiązku służby pracy i po zimnym przyjęciu projektów przez kongres, przypuszcza się, że długa i zaciekła odebędzie się jeszcze walka, zanim kobiety będą mogły być poddane rejestracji, a obowiązani do służby zostaną pociągnięci do pracy.

KINA
Wehrmacht kino II (Wileńska 38)
„TONELLI“
„CASINO“ (Dziś 47, tel. 6-77)
„PODRÓŻ DO TYLŻY“

„ADRIA“ (Dziś 35, tel. 10-37)
„TRUXA“
Od jutra premiera:
„Człowiek kłamstwo“

„MUZA“ (Naugarduko 8, tel. 6-62)
„JEGO SYN“
Od niedzieli:
„Ile dni lat nieczułość“

„AUSZRA“ (Pylimo (Zawalna) 54, tel. 10-7)
„ŻÓŁTA FLAGA“
Od jutra: „Ach ci mężczyźni“

„GRAŻYNA“ w N. Wileńce.
„TAJEMNICZA KABINA“
Od wtorku: „Jego syn“

TEATR MIEJSKI.
16. i 17. o godz. 13 odbędzie się
KONCERT-PORANEK
znakomitego asa-baryto a
Serg. BENONI
W programie arie i romanse. Bilety
w Teatrze i w Szkole Muzycznej
(Skłodowska 11)

PRZEMYSŁOWOŚĆ BUDOWLANA
inż.
WŁADYSŁAW MATUZEWICZ
w Wilnie,
Jogailos (Jagiellońska) 7 m. 3
PRZYJMIE NATYCHMIAST:
cieśli, stolarzy i robotników
na roboty rządowe udawiane
w **MŁDZIECZNE**.
B. DOBRA PŁACA, całkowite utrzymanie i mieszkanie e. roboty przeważnie
NA AKORU.
Założenia codziennie od g. 8-16.

Państwowa Huta Szkłana
„KALVARIJA“
poszukuje rob. tników różnego wieku
Kobiet i mężczyzn.
Wynagrodzenie akordowe. Warunki
pracy dobre. Przy fabryce jest sto-
łówka dla robotników. Specjal-
nie swalniani od wszelkich prac przy-
musowych. Zwraca się do biura
ul. Targowa Nr. 3.

Święcicki i Szalkowski
(d. „MEBEL“) **25**
poszukuje do prac akordowych kra-
jczy skór, stolarzy, robotników
niekwalifikowanych i chłopców od
lat 14. Warunki dobre.

LABORATORIUM
Zębó i **złucznych**
Przyjmuje wszelkie roboty tech-
niczno-dentystyczne. Wyko-
nuje na kauczuku i różnych
metalach. Robota szybka, fa-
chowa i tania
Gedimino (d. Mickiewicza) 15-23
drugie podwórko, a: o frontowe
wejście: Tyloji d. Cicha 4-25.

Pasta do podłóg
od 8-18. 455
Uosto (Portowa) 3-10 oraz Onos
Vytautenes (d. Jasna) 24-5.

KUPUJE:
monogramy wszelkiego rodzaju,
pierścienie i przyszywane jubilerskie
grawerskie. Ddż oji wielka Nr 27.
Pracownia elektro-techniczna

Kupię natychmiast
większą ilość gob. i u.
Firma „ARBOR“
Vokieć (niemiecka) 1, telef. 17.73.

ANTYKWARIAT
Państw. Wydawn.
KUPUJE I SPRZEDAJE KSIĄŻKI.
Domininkony (Dominikańska) Nr 4.

TEATR-REWIA
w lokalu kina
„MUZA“
Nowogródzka 8
od dnia 15-go stycznia r. b.
PREMIERA!!
„Tylko dla dorosłych“

przy udziale wybitnych sił za-
rniczych oraz całego zespołu teatru
„ALI-BABA“
Reżyseria LASONIA.
Kierownictwo muzyczne
WIEGŁE SKIEGO.
Dekoracje A. OJNKA.
Początek seansów:
w dni powszednie o g. 19-ej,
w dni przedświąteczne o g. 17 i 19-ej,
w święta o g. 15, 17 i 19-ej.
Przedprzedaż biletów:
Wileńska 16 i Wielka 32.

Dziś
w lokalu Gimnazjum Rosyjskiego
Vokieć (Niemiecka) 9
WYTAPI DWUKROTNIE
zespół rosyjskich artystów
teatru dramatycznego.
W pro ramie:
**„TOSZCZA W DOM-
WIO W WIERCH ONOM“** (komedia)
i **„JA UMIER“** (wodevil).
Początek przedstawień o g. 16 i 8.
Sprzedaż pozostałych biletów
przez wejście

PRACOWNIA
WÓZKÓW DZIECIENNYCH
Trakij (Trocka) 16
KUPUJE:
Dykę,
Ceratę,
Celuloid,
Waż gumowy
i inne materiały.

Prywatna chemiczna pralnia
J. BARTOSZEWICZ
Trakij (Trocka) 9
przyjmuje do czyszczenia wszelką
garderobę i kapelusze męskie
Kupuje kapelusze męskie.

Różne
A) Szyje staniki
(Jasińskiego) 18-1
front, 1 piętro
(261)
BRODAWKI szpe-
cące usuwam bez
bólów od 7 rano do
7 p. p. Gedimino
(d. Mickiewicza)
29 m. 4

BUTY narciarskie,
rozmiar duży, stan
b. dobry wymienię
na opat. Dziś 12
m. 10.
(366)
BURKĘ podróżną
prawie nową na
wzrost wysoki za-
mienię na opat. Ra-
seini (Rzeczna) 12
m. 10.
(366)
CZTERY skórki zre-
baków (brązowe i
czarne), nadające
się na reperację
futer (dachów) i na
mufki, watałina z
podszewką używa-
ną pod płaszcz dam-
ski i kołnierzy opo-
sowy z kłopotami za-
mienię na opat. Pa-
langos (d. Poznań-
ska) 2-5b. Wejście
jak do sklepu z u-
licy, godz. 12-16
(468)

CZARNA męska je-
sionka, prawie no-
wa, wymienię na
opat. Dowiedzieć
się ul. Sottanska
33a m. 1.
DESKI suche sto-
larskie i kawał bła-
chy cynkowej i lu-
kostium męski na
wzrost średni za-
mienię zaraz na o-
pat. Palangos (Po-
znańska) 1. Sklep.
godz. 15-18. (476)

DAMSKI kostium
elegancki, męskie
buciki nr. 29, fran-
ki, pantofle dam-
skie nr. 34, kilim
duży, kołderkę i ce-
ratkę wymienię na
opat. Baltupio (Bo-
tupka) 14 m. 5.
(462)

DUŻY szalowy ka-
rakulowy brzo-
wy kołnierzy i duży
wikinowy kossz za-
mienię na opat. Ba-
sanavicius (W. Po-
hulanka) 39 m. 1.
(445)

ELEGANCKA tor-
bę damską, b. ład-
ny bełok dziecinny
zamienię na opat.
Nikodema 8-1.
(437)

MĘSKIE ubranie,
nowe z białego ma-
teriału, na wzrost
średni zamienię na
opat. lub na tap-
czan. W. Pohulan-
ka 37-2. (491)

MASZYNĘ do szy-
cia w dobrym sta-
nie, ręczną, stare-
go systemu zamie-
nię na opat. Alita-
us (z. Szkapłerny)
5 m. 2. (471)

MATERIAŁ sukno
granatowe z pod-
szewką, na ubranie
męskie zamienię
na opat. Subačius
(Subocz) 53-4. (464)

Z okazji zaślubin
Eli Kotekówny
z p.
Stanisławem Taraszkiewiczem
serdeczne życzenia
składają
KOLEŻANKI.

MĘSKI płaszcz zi-
mowy na niski
wzrost, mało noszo-
ny, kolor maren-
go, kołnierzy kara-
kulowy zamienię na o-
pat. Zaut. Uosto
(Portowy) 4-2 od
14 do 16. (474)

MASZYNĘ do szy-
cia f. „Singer“ mę-
ską nożną zamie-
nię na opat. Godz.
12-14 albo po 19-ej.
Portowa 12 m. 1.
(473)

NOWE palto zimo-
we na dziewczynkę
lat 12 i lisa za-
mienię na opat. o-
raz pantofle dam-
skie na półbuty nr.
37 w b. dobrym
stanie zamienię na
takie same nr. 38.
Gedimino 51-4, g.
14-16. (494)

OBRUS nowy, na
12-cie osób (płó-
tno żyrdawskie),
nadający się do
herbaty popołudnio-
wej zamienię na
opat. Zgłoszenia do
Adm. Gońca pod
„Obrus“.

PRACOWNIA kra-
wiecka przyjmuje
wszelkie zamówie-
nia, wchodzące w
zakres krawieczy-
ny. Dariusz (Gie-
ra) (Raduńska) 25
m. 1. (Spec. pła-
szczy z kocioł). (402)

PODANIA w spr-
wach rozwodo-
wych, sądowych i
innych. Tómacze-
nia Biuro HPB
Odminty (Garbar-
ski) 1-26. róg Ge-
dmino (Mickiewi-
cza), front, 1 pię-
tro. (3067)

PŁYTKĘ i płytek
przeznaczony do
zamienię na opat.
lub na buty dzie-
cinne do 1. 4. Gie-
drać (Chocim-
ska) 7 m. 5. (493)

PATEFON 2 spr-
żynowy w b. do-
brym stanie zamie-
nię na opat. Kara-
mij 1a-7. (Zwierzy-
niec). (431)

PŁYTKĘ - płytkę
przeznaczoną do 2
fajer kami, żelazną z tr-
kami, zamienię na
opat. oraz sanki 1
m. 20 c. długość 1
60 cm. szerokość 1
30 cm. S. S. S. S. S.
Gedimino 38 m. 7. (493)

PANTOFLE dam-
skie czarne ataso-
we nr. 37, różowe
atlas nr. 37 i bro-
katowe nr. 35 oraz
fajery białe i czar-
ne zamienię na o-
pat. Uosto (Porto-
wa) 6-2. (454)

PRZYJMIE do mie-
szkania do roboty
karparki, rekaw-
ki, białą i in-
ne rzeczy do ta-
tania od godz. 10 do
18. Vokieć (Nie-
miecka) 4 m. 12 w
podwórku na pra-
wo. (463)

REPERUJE białe-
nie. Gedimino (Mi-
kiewicza) 33 m. 7.
(479)

REPERUJE kalosze
i parafeski, wyko-
nuje szybkie i solid-
nie. Sosnowa 1-4.
(391)

RĘCZNE roboty na
szutkach wykonuje
szybko, solidnie i
tanie. Giedrać 36-1.
(469)

ZAMIENIE gabinet
lekarSKI na opat.
Oferty do Adm.
Gońca pod „Gabi-
net“.

ZAMIENIE na opat.
krzesła wieńskie
i dwa stoliki pod
radio. Basanavicius
(W. Pohulanka)
24-2a. (311)

4 METRY czarnego
jedwabiu wymie-
nię na opat. Vite-
nio (Archangielska)
32-8. (424)

TECHNIK denty-
styczny wykonuje
wszelkie roboty
wchodzące w za-
kres dentystryki.
Dowiedzieć się Gu-
do (d. Siowiańska)
8-3. (259)

TOKARKE zegar-
mistrzowską (poler-
ka) zamienię na o-
pat. Uniwersiteto 4
m. 5. (490)

TAPCZAN 2 oso-
bo wo nowoczesny i
rower w dobrym
stanie zamienię na
opat. Karmelitę (d.
Boaszkowa) 2-22.
(477)

UWAGA! Rozpoczę-
cie się krótkotermi-
nowy kurs kroju
damskiego dla in-
teligentnych pań.
Informacje Jagie-
łowska 6 m. 20. Wa-
cawów liczba ogra-
niczona. (412)

UWAGA! Reperuje
kalosze i śniegow-
ce i wszelkie gu-
mowe rzeczy. Wi-
toldowa 37 m. 11.
(427)

WYNAJME pianino
lub fortepian, dam-
gwarncji. Teatral
na 2b-1. (430)

WYDZIERŻAWIE
gospodarstwo do 15
ha w okolicy Wil-
na. Oferty ze szcze-
gółami proszę kie-
rować pod adresem
J. Merfeldas Kedai
niai. Gedimino 73.
(436)

WYMIENIE narty i
sanki żelazne na o-
pat. Warschauer (d.
z. Warszawski) 3-4
koło ul. Rossa. (487)

WÓZEK głęboki w
dobrym stanie fir-
my „Edka“ i lisa
złotego zamienię na
opat. lub ubranie
dziecinne czy obu-
wie. Oferty do Ad-
m. Gońca pod „Wózek
głęboki“. (492)

ZARZĄD Stowarzy-
szenia Emerytów
Polskich w Wilnie
prosi członków Sto-
warzyszenia, któ-
rzy złożyli w Zar-
ządzie orderzy na
otrzymanie drzewa
opałowego w sezo-
nie bieżącym, o
przybycie od 15 do
30 stycznia b. r. do
lokalu Zarządu w
sprawie dostawy
im drzewa. (440)

ZGUBIONY dowód
osobisty, wyd. na
nazwisko Ireny Le-
niewskiej, zam. w
maj. Landwarów,
unieważnia się. (467)

ZGUBIONA karta
żołnierska nr. 045796.
Wyd. na nazwisko
Stanisławieuzo Ha-
lina i zaświadcze-
nie z pracy unio-
ważnia się. (453)

POTRZEBNA mło-
da osoba do gospo-
darstwa domowego
i do pracy w skle-
pie. Didiżioj (Wiel-
ka) 27 Sklep radio-
elektro-techniczny.

POTRZEBNA dzie-
wczynka i chłopiec
do zakładu fryzjer-
skiego do nauki na
dziale damskim i
męskim. Didiżioj
(Wielka) 49. (439)

Lokale
KAWALER poszu-
kuje pokoju umeb-
lowanego z niekrę-
pującym wejściem.
Cena obywatna. Mo-
gę zapłacić drze-
wem. Zgłoszenia
do Adm. „Gońca“
pod „Pokoje“. (492)

POKOJ do wynaje-
cia dla samotnego.
Naugarduko 12-4.
(433)

WYNAJME pokój
umeblowany w re-
jonie ul. Wielkiej,
Zamkowej, Tro-
ciek. Sub nr. kwitu
453. (453)

50 RM. za wskaza-
nie pokoju z nie-
krępującym wej-
ściem w rejonie
Antoioł — Zarze-
cze dla samotnego
posiadze z własnym
opalem. Oferty do
Adm. Gońca pod
W. K. (406)

Łóżka i wychowanie
A. B. C. Najtaniej
i najszybciej kon-
wersacja niemiec-
ka i lekce pisanie
na maszynie (10
palcowy — system)
Gedimino 4-12.

LEKCYJE języków:
niemieckiego, fran-
cuskiego, angiels-
kiego, rosyjskiego
i litewskiego me-
todą naturalną
(konwersacyjną).
Biuro podań i tu-
maczeń „Lingua“,
Vilnius (Wileń-
ska) 4-15. (447)

Malaryczne
KAWALER lat 36,
fachowiec, bez na-
łogów z dobrym
charakterem, posia-
da małe przedsię-
wzięcie, pozna
sympatyczną, kul-
turalną i niedzielną
złotą zasad Pania,
zdolną i chętną do
pracy handlowej.
Zgłoszenia do Adm.
Gońca pod nr. Kwit-
u „455“. (455)

Lekarze
Dr. T. KUNICKI
Choroby wewnętrz-
ne i kobiece (gine-
kologia i akuszeria)
Przyjmuje od godz.
8-10 i 1-5. Vilnius
Wileńska 6-6.

Dr. Med.
W. MORAWSKI
b. st. asystent klini-
ki U. S. B., cho-
roby skóry, wene-
ryczne, piciowe.
Przyjmuje kaso-
wych i prywatnych
Sv. Mykolo (Sw.
Michalski) 6 m. 1.
Od g. 9-13 i 16-18.

Gabinet
Rengienowski
Dr. Med.
BRZĘZINA
Libarto (Grodzka,
27-1. Zwierzyniec
22-3. Od g. 15-17.

Dr. Med.
J. KORCHOWA
Olanu (d. Holen-
derna) Nr. 4-1

Dr. Med. JANINA
PIOTROWICZ-
JURCZENKOWA
Choroby skórne,
weneryczne, kobie-
ce. Przyjmuje od
g. 11-13 i 15-17.
Jogailos (Jagiello-
ńska) 16-6.

Dr. Med. WIKTOR
PIESKOW
Choroby nerwowe i
wewnętrzne. Uosto
(Portowa) 3 m. 2
Ordynuje od 12-11
i 16-17.

Wacław PIETKIEWICZ
zmarł śm. ercią tr-giczną dnia
22 XI 19 3 r w wieku lat 32.

Nabożeństwo Żalobne za spo-
kój Jego duszy odbędzie się
dnia 17.1.41 r. w kościele św.
Katarzyny w Wilnie. O czym
zawiedam ią i zapraszają ży-
ciwych pamięć Zmarłego po-
rążeńi w głębokim smutku
Rodzice i Rodzeństwo.

Feliks Rodzik
b. st. asessor P. K. P.
po krótkich lecz ciężkich cier-
pieniach, opatrzoney Św. Sakra-
mentami, zmarł dnia 13.1.41 r.
w wieku lat 51.

Wyrowanie zwłok z do-
mu żaloby przy ul. Guloiu (To-
warowe) 5 do kościoła Niepo-
kalano Poczęcia N. M. P. na
Soltaniskach nastąpi dnia 16.1
o godz. 3 po poł. Nabożeństwo
Żalobne odbędzie się dnia 17.1
o godz. 9 rano, poczym nastąpi
ekspertaria na cmentarzu św.
Piotra i Pawła. O czym zawi-
dam ią w głębokim smutku po-
rążeńi w głębokim smutku
Rodzina i Rodzeństwo.

Wanda ROMANIUK-ROZKOWSKA
po ciężkich cierpieniach zmarła
w dn. 15.1.41 r. w wieku lat 61
i wyprowadzenie zwłok z do-
mu żaloby przy ul. Stef.ńskiej
10-7 na cmentarz Nowa Rossa-
nastąpi 17 stycznia o godz. 15
O czym zawiadamiają pogrzeb-
ni w smutku Rodzina.

Zygmunt Stanisława BABICZA
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne dnia 18 b. m. o godz. 8
rano w kościele W. Świętych
O czym zawiadamiają
Rodzina i Rodzeństwo.

W trzecią rocznicę śmierci
kochanej Matki i Babci
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne dnia 17 stycznia w ko-
ściele po Bernardyńskim o go-
dzinie 7 ej. O czym zawiada-
mają brzozy i Znajomych
Lizet i Wnuki.

Rozali Aleksandrowiczowej
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne dnia 17 stycznia w ko-
ściele po Bernardyńskim o go-
dzinie 7 ej. O czym zawiada-
mają brzozy i Znajomych
Lizet i Wnuki.

W piętnastą rocznicę śmierci
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne w kościele św. Jakuba
7 stycznia o godz. 8. O czym
powiadają żyjących pamięć
Koleżanka.

W pierwszą rocznicę zgonu
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne w kościele św. Jakuba
7 stycznia o godz. 8. O czym
powiadają żyjących pamięć
Koleżanka.

W pierwszą rocznicę śmierci
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne w kościele św. Katarzyny
O czym zawiadamiają
Ziętkiewiczowie

W 30 dni od tr-gicznej śmierci
odbędzie się Nabożeństwo Ża-
lobne w kościele św. Katarzyny
O czym zawiadamiają
Ziętkiewiczowie

BOLESŁAWA RUSINA
odbędzie się dnia 20 stycznia r. b.
o godz. 9 rano Nabożeństwo Ża-
lobne w kościele św. Katarzyny.
O czym zawiadamiają
Ziętkiewiczowie

Podziękowanie.
Wszystkim Przyjaciółom i Zna-
omym, a w szczególności Prze-
wielebnemu Ks. Proboszczowi
Pereświat Soltanow za oddanie
ostatniej posługi naszemu uko-
chanemu Mężowi i Ojcu
Rodzina

Stanisławowi Chociejowi
zmarłemu 25.XII 1941 r. ser-
decznie „Bóg zapłać“ składa
Rodzina